

Forslag

til

Lov om krigs-ulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.

Fremsat den 17. november 1959 af *socialministeren*.

§ 1. Ret til krigs-ulykkesforsikringsrente efter bestemmelserne i denne lov har:

- 1) enker, der i henhold til lov nr. 183 af 20. maj 1933 om forsikring mod følger af ulykkestilfælde med senere ændringer har modtaget eller er berettiget til erstatning efter personer, beskæftiget om bord i fiskerskibe eller -fartøjer — herunder de efter nævnte lovs §§ 57, 58 og 59 forsikrede fiskere —, såfremt dødsfaldet skyldes ulykkestilfælde som følge af krigsbegivenheder, indtruffet i tiden 1. september 1939 til 31. marts 1959,
- 2) enker efter fiskere, der er omfattet af bestemmelsen i § 6 i lov nr. 355 af 20. juli 1945 om hjemrejse og ferie m. v. for søfarende, såfremt dødsfaldet er en følge af ulykkestilfældet.

§ 2. Retten til at oppebære rente i henhold til denne lov er betinget af, at bestemmelserne i § 65 i lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre ikke ville afskære fra erstatning i henhold til nævnte lov.

§ 3. Renten udredes af statskassen med et grundbeløb af 3 228 kr. årligt.

Stk. 2. Såfremt det af det statistiske departement for januar og juli måned offentliggjorte pristal (basis juli 1914) stiger eller falder 1 pct. i forhold til det for januar 1956 offentliggjorte pristal, vil rentens grundbeløb være at forhøje eller nedsætte med

1 pct. For hver yderligere stigning eller fald af nævnte pristal med 2 pct. vil grundbeløbet være at forhøje eller nedsætte med 2 pct. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.

Stk. 3. Reguleringsregler i henhold til stk. 2 har gyldighed fra henholdsvis 1. april og 1. oktober.

§ 4. Renten udbetales månedsvis forud af direktoratet for ulykkesforsikringen.

Stk. 2. Bestemmelserne i ulykkesforsikringslovens §§ 6 og 35, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse på rente i henhold til nærværende lov.

§ 5. Retten til rente bortfalder ved indgåelse af ægteskab, men genindtræder efter begæring, hvis ægteskabet ophører ved dødsfald eller skilsmisse.

Stk. 2. Det påhviler en rentemodtager uopholdeligt at meddele direktoratet for ulykkesforsikringen underretning om indgåelse af nyt ægteskab.

Stk. 3. Såfremt en rentemodtager mod bedre vidende uretmæssigt har oppebåret rente, vil det med urette oppebårne beløb efter nærmere bestemmelse af direktoratet være at erstatte af pågældende, eventuelt hendes dødsbo.

§ 6. Denne lov har virkning fra den 1. april 1959.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende regler om krigs-ulykkesforsikring for personer, beskæftiget om bord i fiskerskibe eller -fartøjer, indeholdes i lov om krigs-ulykkesforsikring for søfarende, jfr. lovbekendtgørelse nr. 488 af 4. oktober 1945, der er ændret ved lov nr. 68 af 3. marts 1948, jfr. lovbekendtgørelse nr. 91 af 18. marts 1948.

Der er herved tillagt enker efter de omhandlede fiskere en kapitalerstatning, der — på linie med, hvad der gælder for søfolk — går ud over, hvad de pågældende ville være berettiget til efter ulykkesforsikringsloven, hvorimod lovbekendtgørelsens regler om en supplerende krigs-ulykkesforsikringsrente til søfolk ikke finder anvendelse, for så vidt angår denne gruppe.

Denne forskelsbehandling skyldes, at fiskerierhvervet ved de forhandlinger, der i 1945 gik forud for ændringen af krigs-ulykkesforsikringsloven, ikke mente at kunne bære de udgifter, der ville være forbundet med en ordning for fiskerne på samme økonomiske niveau som den for søfolkene gennemførte.

Afstanden mellem erstatningsydelseerne til henholdsvis fiskerenker og sømandsenker er yderligere øget ved reguleringer af den nævnte krigs-ulykkesforsikringsrente til de søfarende, specielt efter en pr. 1. januar 1958 stedfunden ændring i renteberegningen, hvorefter ydelserne fuldt ud blev reguleret i takt med renteydelser i henhold til loven om erstatning til besættelsestidens ofre.

Såfremt enker efter krigs-ulykkesramte fiskere havde modtaget erstatning efter samme regler som enker efter krigs-ulykkesramte søfolk, ville der tilkomme fiskerenkerne en månedlig erstatningsydelse,

som — alt efter afdødes årsløn — ville ligge på et niveau, der varierede fra ca. 200 kr. til ca. 600 kr.

I de senere år har der været rejst spørgsmål om ydelse af en tillægserstatning til enker efter krigs-ulykkesramte fiskere, således at disse blev ligestillet med krigsforliste sømands efterladte.

Dette ønske er senest fremsat i forbindelse med folketingets behandling af forslaget til lov nr. 151 af 13. maj 1959 om tillæg til og ændring i lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre (erstatningsloven), jfr. Folketings-tidende 1959, sp. 2541. Der fandt ved nævnte lov en regulering sted af de renteerstatninger, der tilkommer besættelsestidens ofre og hermed altså af de supplerende renteydelser til søfolk efter krigsulykkesforsikringsloven for søfarende.

Under hensyn hertil nedsattes et embedsmands-udvalg med det formål at søge tilvejebragt en forbedring af understøttelsesforholdene for krigs-ulykkesramte fiskeres enker.

På grundlag af dette udvalgs indstilling foreslås i det foreliggende lovforslag, at der, for at råde bod på den nævnte forskelsbehandling, med virkning for fremtiden tillægges de pågældende fiskerenker en månedlig ydelse af en størrelse svarende til det i kommunegruppe II (købstæder m. v.) til enhver tid gældende maksimale grundbeløb for pension i henhold til lov nr. 70 af 13. marts 1959 om pension og hjælp til enker m. fl. Beløbet udgør for tiden 3 516 kr. årlig eller 293 kr. månedlig.

Gennemførelsen af lovforslaget vil betyde, at for tiden 71 enker vil være berettiget til den nævnte ydelse, hvilket vil medføre en årlig udgift for staten på ca. 250 000 kr.